

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 ft — kr. Negyedévre 1 ft 50 kr.
Félévre 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árlengedés adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Előfizetni az év folytatásán minden hónap elején lehet.

SZERKESZTŐ LAKIK: KATONA J.-ÚTCA, 35. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 186. SZ.

Előfizetési fölhívás.

Lapunk a folyó évvel a tizennyolczadik évfolyamot fejezi be s így egyike a legrégibb vidéki lapoknak.

Ez a hosszú pályafutás leginkább igazolja, hogy jogosult volt a multban és jogosult lesz a jövőben, annál is inkább, mert a szerkesztőség mindent elkövetett arra, hogy egy pártatlan s kizárólag helyi érdekekkel foglalkozó élénk és változatos tartalmú lap nyújtassék az olvasó közönségnek.

Lapunk a lefolyt legközelebbi félév minden számában közölt egy-két cikket a város ügyeiről, pontos és kimerítő tudósításokat hozott időnként a közgyűlés és a közigazgatási bizottság üléseiről, a javadalmi és pénzügyi bizottságok működéséről.

Behatóan tárgyalta az iskolaugyet szakcikkekben, hozott közleményeket a felolvasó-társaság, a tanári-kör, a kecskeméti községi tanítók, a dunamelléki ref. egyházkerületi tanári gyámegyletéről. Figyelemmel kísérte az iparegyesület a kecskeméti kereskedő ifjak, a kecskeméti ipar-társulat, olvasókör, gazdakör, gazdasági egyesület, Rongyos-Egylet és nőegylet működését.

Hozott közleményeket az egyházi ügyekről, a helybeli részvény-társulatokról, az állami szőlőtelepről, szóval mindenről, a mi Kecskemét városában kulturális vagy materialis tényezőképen szerepel.

Különös gondot fordított a tárcza-közleményekre s a mióta az új szerkesztőség vezeti a lap ügyeit, e rovatot oda emelte, a mely pártatlanul áll a vidéki hírlapirodalomban: minden tárcza-közleményünk kivétel nélkül helyi érdekű és alkalmi volt.

Hozott adatokat Kecskemét város

történetéhez, a „közgyűlési jelesmondások“, „közgyűlési apróságok“ s a krónikás kecskeméti adomákban pedig mulattató apróságokat közölt.

A személyeskedéstől távol tartotta magát és soha semmi körülmények között nem támadott meg egyeket.

És ez lehetővé vált kitűnő munkatársaink közreműködésével.

Lapunkba a legközelebb lefolyt félév alatt irtak:

Dr. Beliczay Jónás, Csereklői Károly, Fekete József (Budapest), Fördös Dezső, Györfly Balázs, Gótsch József, Hornyik József, Dr. Horváth Mihály, Hanusz István, Dr. Horváth Ádám, Habina János, Katona Zsigmond, Dr. Kecskeméti Lajos, Kada Elek (Budapest), Páthy Károly, Pintér Kálmán, Sohlya Antal (Szongrád), Dr. Szeles József, Csakács István, Zsigmond József, Csulyok Béla, Gobóczy Károly stb.

A jövőben is hűk maradunk azon irányhoz, melyet eddig követtünk.

Kíváló gondot fordítunk a város ügyeire, az egyletek, társulatok és intézetekre.

Politikával, melyet nem tartunk egy vidéki helyi érdekű hetilap keretébe beilleszthetőnek, nem foglalkozunk.

A tárczát ezentúl is Calamus, Camedrio, Josip és Pick-Bube szívesen olvasott közleményeikkel látják el, kikhez még a helyi írók egy egész sora társul.

A jövő 1886-ik évben lapunk meggyömbödött alakban fog megjelenni.

A lap ára ugyanaz marad, a mi volt eddig:

Egész évre 5 ft.

Félévre 2 ft 50 kr.

Negyedévre 1 ft 50 kr.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a szerkesztőség.

Az előfizetés bármely héten megkezdhető.

Kecskemét, 1885. október hó.

A „Kecskeméti Lapok“ szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Cselédügyünk.

Valóságos tengeri kigyója Kecskemétnek a cselédügy. Fel-felmerül minden évben úgy november hó felé, mikor a cselédváltozás ideje már külszöbön van; azonban amint a novemberi nagy napokon átesünk: úgy a helyi sajtó, mint városi képviselőtestületünk napirendre tér e kérdés felett s egy hosszú éven keresztül más „fontos“ tennivalók foglalják el úgy az egyiket, mint a másikat. Ez az oka aztán annak, hogy a „Kecskeméti Lapok“ legközelebbi számában „Xavér“ még mindig találgatni kénytelen: hogyan kellene a bajon segíteni.

Sajnos! el kell ismernünk, hogy ma is ott vagyunk, hogy a cselédügy körül tett intézkedésnek eddig kevés praktikus hasznát látjuk és nem is fogjuk látni mindaddig, a míg komolyan és kellő erőlyel városi hatóságunk kezébe nem veszi az ügyet.

Amit nevezett cikkirő felhoz, hogy t. i. a bajon „egy olyan tudakozó, cselédsegédetítő intézet lett volna hivatala segíteni, mely a város által választott és fizetett, a tanács közvetlen felügyelete alatt álló egyén által vezetett volna“ — aligha helyes megjelölése a célravezető eszköznek, mert vajmi kevés különbség van a közt, hogy közvetlen a tanács alatt áll-e a cselédhivatal, vagy a rendőrkapitány

alatt, mint a hogy ez időszert van; azt pedig, hogy a cselédszerzés ügyét kizárólag a város a saját közege által intézze, az 1884. XVII. t.-cz. 15. §-a meg nem engedi, kivéven, ha elfogadható kérelmező nem jelentkezik.

Ha a városi tanácstól függ a cselédügynek helyes irányba terelése — amint hogy valóban attól függ — úgy a mostani szabályrendelet módosítása felesleges lenne; mert a tanács levén felelős a cselédügyi szabályrendelet végrehajtásáért: ezen kötelességével járó joga a mostani — természeténél fogva a rendőrkapitánysághoz beosztott — cselédhivataltól mindazt megtenni, a mit a szabályrendelet sikeres végrehajtása érdekében szükségesnek lát.

Városi tanácsunk nem egy irányban beigazolta, hogy tud érvényes lenni. Akarja komolyan végrehajtani a cselédügyi szabályrendeletet is és megvárja róla győződve, hogy az 1886-ik évi Mindszent napját megnyugvással várja minden érdekelt.

Midőn az 1884. XVII. t.-cz. 10 §-a a cselédszerző ízletet a z engedélyhez kötött iparágak közé sorozza és ugyanazon törvény 15. §-a a cselédszerző ízletet biztosíték letételétől teszi függővé és elrendeli, hogy ily ízletben „rendes könyvek vezetendők“; midőn ezen törvény indokolásában célul a visszaélések orvoslását, a rendelkezések megszüntetését jelöli meg: kijelöli egyszersmind az irányt arra, hogy a cselédügyi szabályrendelet fogantatásánál mik tartandók szem előtt.

Mindenek előtt meghatározandó, hogy a mennyiben alkalmas egyén jelentkezne a cselédszerzői állásra: hány legyen azok száma. Véleményünk szerint kettőnél több semmi esetre nem lehet. A hivatkozott tör-

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

Halottak napján.

Szegény elszárgult, összefonnyadt falevél!... Miért hullottál ide az én kezembe?... Tudom; gyászalaposca vagy. Társaid is, melyeket sóhajta hord a világtájak felé az ősi szél, százezreivel szórva szét a kopár talajon, azok is ilyen fityulapok mind, meghirdetni a természet halálát. Milyen szomorú lett egyszerre minden! Elhallgattat a paszirta, megszűnt a fecskék csövegése; fülemile nem csattog, vadgalamb nem bűg. Megérezték, hogy beteg a természet s elköltöztek messze földre, hogy ne lássák a haladoklását. Most már halott. Az ő halála miatt veti le szép köntösét a fa; a miatt sirja permetező könyzeit az ég; az ő temetésére készülnek a széles, sötét felhők, hosszú fityulapok szagatva a szélről; nem melegt árszantni kel fel a nap sem, hanem hogy fátyalfányúl szolgáljon a ravatalhoz, mely el van borítva az ősznek utolsó hervadt rózsáival. Megjön majd nem sokára a gyászoló madarak komor serege is, magával hozza a hópelyhekből készült szemfedőt...

Ezt jelenti a te hullásod, szegény elszárgult, összefonnyadt falevél s eszembe juttatja a költő szavait:

„A fák lombja csendesen hull... Nem kúzdástul, fájdalomtól; Itt a végharcz ismeretlen; — Lehet-e meghalni szebben...?“

...Meghalni, átszenderedni egy másik életbe, hol ninesenek zsarnokok milliók szá-

mára hóhérokul, önzök ezrek könyveinek bérli gyanánt, gonoszok az ártatlanok boldogságának megrotonú!; hol megszűnik az alatomosság és féltékenység, a kőpmutatás és hízlegés, a hűség és gyűlölködés, a szószegés, a csalás és a csalódás — minden, minden, a mi a földi életet győtrelemmé, kinos, nehéz, nyomasztó álomná tette... Oh, milyen boldog ébredés a halál!...

Meghalni, elragadtatni erőszakkal oda, hol nines többé esőrgedező patak, illatos rózsza, énekes madár; hol nem mosolyog az ajak, nem csillag a szem, nem hevül az arcz; hol nem cseng az arany, a szó és a zene; nines öröm, barátság, szerelem, boldogság — semmi, semmi, a mi a földet édenne, az életet gyönyörre tette... Oh, mi borzasztó a halálra gondolni!...

Mert meghalni jó — és kinos. Pedig a halál az emberi sorssal örök időkre össze lett kötve; meg kell vele alkuadni előbb-utóbb. S ha a természet halála szép, nem lehet-e szép az emberé is?

A mely sebből pataként ömlik a vér; hasztalan állítanád el: a deli termet alá hanyatlik, a ragyogó szem sugára megtört, itt nines többé élet. De az ajkakon egy futó mosoly azt jelenti, hogy a hazáért meghalni édes és magasztos dolog.

Mi tartja vissza még egy pillanatra kiröppető lelked, tisztas agg? beteg ágyad körül ott állnak felnőtt gyermekeid, kik lelked neességét öröklül vevék s ez örökség vinta ki számuakra becsültetésüket az emberek közt. E végső pillanat arra való, hogy lelked magába szivja tekinteteket s így röpüljön boldogban a másik életbe.

Régóta fekszik beteg. Pedig maga volt a viruló élet; arca nyíló rózsza, beszéde undalító zene, kebbe dalos madár. Azért élt,

hogy látásából gyönyör, közeledéséből vigasz fakadjon. Reményei nem voltak, ő maga volt a legszebb remény... Sorvasztó lázba esett; arczáról a rózsák lebuillottak, helyökbe fehér lilom termett; s úgy még szebb az arcz; csendes mosolyában egy édes remény jelen meg; a felgyógyulás reménye. Úgy halt meg, édes reménységgel szívében.

Kék szalagos kis párnán ott fekszik mozdulatlan. Szép nagy kék szemei félig lecsukva; ajkai félig nyitottak; kis kaesői mozdulatlanok; kebbe alig dohog. Lábai még nem érintették a földet; angyal volt félig — minden öröme és boldogsága két szerető szívének. S a kis kebel dobogása mind lassúbb lesz; egyszere csak megszűnik, de „múlása könnyű és tiszta, mint az égbe visszareppenő sugár“.

Milyen szép a halál így, fájdalom és lelki teher nélkül, örökös reménnyel és boldog öntudattal!...

Miért élünk meg a temető? Mit keresnek az élők a holtak néma országában? Elköltözött jó szülöket, virágkorban leszakított gyermekeket, korán elvesztett hitvest, feledhetetlen jóbarátot!... Hasztalan azt visszakeréni a haláltól, a kit egyszer keblére ölelt! Nem is azért megyünk oda; nem azért viszzük koszorúinkat, hogy a halálnak adjuk cserébe az életért, nem azért gyújtunk lángot, hogy a halál sötétségét izzók el vele. Halottak napja van; azért vándorunk ki oda hozzájuk a csendes sírhalmok közé. Mert nem szakadtunk el tőlük végképp; az a porladozó sziv ott a kemény hantok alatt a miénk még most is, a mi kedves halottaink nyugosznak ott; a koszorú virágaiban emlékezetetők ájul meg, a pilogó mécs lángját az ő szellemök szárnya lengeti.

A sírokon nem szoktak kiszáradni a virágok. Talán az életben elfojtott s a sírből felszivárgó könyvek nedvesítik gyökereit? Vagy az élők szerete gondosabb talán a sír virágainak ápolásában?... A halál után nines gyűlölködés; holta után szeretjük sokszor azt, a kitől életében megvontuk a sziv vonalmát. Ezért népesül meg a temető halottak napján, ezért lép a sírokat friss koszorú, ezért lobban föl a mécesek világa... És elnézzük hosszasan, merengve a reszkető lángot — és eszünkbe jut, hogy egyszer fölöttünk is domborul sírhalom, arra is leteszik a friss koszorút, azon is meggyújtják az emlékezt mécesét... eszünkbe jut a vágy, a remény, az öröm, a kétség, az aggodalom, a fájdalom, a győtrő kin, mely az emberi élet osztályrésze s mely egyszerre oda szorul mind egy keskeny sírgödörbe, s nem tud róla senki más, csupán az emlékezet, míg egyszer aztán az is kihál...
* * *

Csak az, ki maradanót alkotott, éli túl a századokat. És ennek is emlékével sokszor mennyi fájdalom egyesült!... Egyszere sírkő jelöli hamvait. Életében nem volt több azoknál, a kikkel most együtt pihen; halála után neve a logényesebbek közt ragyog. Szívét egy szent érzelm batotta át, egész lénye abba az érzelmbe olvadt belé, életének az adott irányt. S ez az érzelm fűjt az ő keblének nagyon, mert egy egész nemzet fájdalma sajgott benne. S a mint így kebbe vértett, ő e vérbe mártotta tollát s úgy irta meg halhatatlan művét, mely egy nemzet fájdalmát fejezi ki, de vigasztal is és tette buzdit. Mi lett érte jutalma?... el van mondva sokszor. Hagyjuk nyugodni a költőt, a kit sajjó fájdalomával együtt fél-

vény alapján megállapítandók a feltételek, melyek a cselédszerzői ízlést elnyeréséhez szükségesek. Ezen feltételek közt annak, hogy az illető erkölcsileg kifogástalan legyen: hiányozni nem szabad. A biztosíték minimum 300 forintban lenne megállapítandó. Az iparjog megadásánál szükség, hogy mérlegeltessék: bír-e az illető, az ipartörvény értelmében vezetendő könyvek vezetésére elegendő képességgel.

Ha elfogadható egyén nem jelentkeznék a cselédszerzésre, vagy a jogot nyert, a törvényes kívánalmakat megszegvén, elmozdították az ízléstől, szóval, ha egyetlen magán cselédszerző sem lesz képes a sarat kiállani: annál jobb. Ez esetben csakis a városi cselédhivatal eszközli a gazda és a cseléd közti közvetítést.

Hogy a kapitányság resortjához tartozó cselédhivatal sikeres működését megkezdhesse: nélkülözhetlen, hogy a városi tanács ellássa azt a szükséges könyvekkel, a hivatal vezetésére szükséges utasításokkal és szemlézettel s tekintve főkapitányunk szerfelhagyatását, egyelőre, t. i. a még e hivatal rendes kerékvágásba jő, a tanács valamelyik tagja, esetleg a főkönyvelő a cselédhivatal felletti felügyelettel, illetve a szervezet keresztülvitelével lenne megbízandó.

Akarni kell, és a cselédjegy rendezve lesz. *Görzsönyi.*

Jutalmak és kitüntetések.

A nemzetközi gyümölestárlaton, mint előre jeleztük, Kecskemét fényes elismerést nyert.

Nagy díszoklevéllel kitüntettek: Kecskemét város, a kecskeméti vidéki gazdasági egyesület.

Az 500 frank értékű I-ső nagy tiszteletdíj: (egy nagy virágváza) Katona Zsigmondnak ítéltetett az általunk is dicsegettel emlegetett pomológiai munkájáért, melyről a hivatott szakférfiak is elismeréssel nyilatkoztak.

150 frank jutalommal B. Kiss Lajos műkertészünk tüntettetett ki.

Nagy érmet nyertek kiállított gyümölcsök s tárgyaikért: Deák László, Báza Kiss Lajos, André Lászlóné, Cserekyei Károly, Csikay Imre, Csontos János, Idősb Eötvös János, Gyenes Imre, Gobóczy Károly népgazdasági naptáráért is, Dr. Horváth János, Katona Zsigmond, Katona István, Özv. Kozma Jánosné, Muraközy László, Molnár Imre, Pápay Pál, Pulay János.

század óta rejt a sirdomb s a kinek nevét örökök tette az idő. Oda zárandóknak s kuszorút tesznek sirdjára ifjaink. Hadd tanuljanak e sirdál kegyeletet a nagyok emléke iránt s lelkesedést a szépért, jóért — és a hazáért!...

Uj lakója is van a temetőnek. Emléke még itt él közöttünk úgy, a hogy ő maga élt. Hisz csak most költözött oda, bár élve is halott volt sokáig. Szenvedett sokat, talán többet, mint a mennyi embert megillet. Az tette szenvedő betegé, a mi életének egyetlen föladata volt: a munka. Letűnt koroknak mohosult emlékei közt bolyongott lelke folyást, s e bolyongásban egy tartós érzélem volt vezére, a ragaszkodás szülőföldéhez, melyt szeretett neves lelke egész melegével, s e szeretettel fordult szülőföldje multjához, melyet földeríteni, az utókorra hagyni volt egyetlen vágya. S míg így a ködös multba tévedt, nem vette észre, hogy a lettét kort vizsgálva fölötte is megnehezül a kor, s lenyomja súlyával a munkás vállakat. Szülőföldének multját hagyta polgártársaira örökül, s nem gondolt arra, hogy a jövő fogja ezért nevét megörizni.

Teteméit rejti csaka a sirdalt; nevét az idő vette át...

* * *
„Mindörökké — soha többé,
Soha többé — mindörökké!...”

Ezt mondogatja tompa hangján szakadatlanul Longfellon vén grája. Soha többé: itt e földön; mindörökké: egy másik hazában! Emberek vagyunk, ember szívvel éreznünk; azért tünik föl nekünk olyan rémségesnek a halál gondolata. Azt tartjuk leg-

Egyleti és társadalmi élet. Intézetek.

A „Katona-kör” megalakítása érdekében f. hó 28-án az érdeklődők Lestár Péter elnökele alatt gyűlést tartottak. A gyűlésre meghívtak azonban csak kevés számban jelentek meg.

E kis számú, mintegy 12 emberből álló értekezleten azután létregyárták a „Katona-kör” alapszabályait. A kör magába öleli minden a város közművelődési érdekeit szolgáló társulatokat, így a természettudományi társulatot, a városi dalárdát, a műkedvelői zenekart, a felolvasó-társaságot stb.

Az alapszabályokban három szakosztály van tervezve: I. irodalmi, II. művészeti és III. társadalmi szakosztály.

Az első ápnál a tudományt, irodalmat legáltalánosabb körében s minden válfajaiban, a második a művészetet, a harmadik a társas élet élénkítésére hatna hivatászerűleg közre.

Az érdeklődők a bemutatott s már két ízben előzőleg megvitatott alapszabály-tervezetet elfogadták. Elrendeltetett az alkalommal az alapszabály-tervezet sokszorosítása is, hogy így az érdeklődők kezei közé juttathassanak.

Felhiva lesznek ebből folyólag legközelebb a műkedvelői zenekar, a felolvasó-társaság, a természetudományi társaság s a városi dalárda, hogy a „Katona-kör”-be, mely minden kulturális ténnyezőt magába foglalja, lépjenek be. Egységes vezetés és szervezők lépvé sokkal mélyebbrehatólag fogják kifejthetni tevékenységüket.

A „Katona-kör” megalakítása alkalmával nem kevesebbről van szó mint arról, hogy itt Kecskemét a tudomány, irodalom s művészet támogatásra és ápolására találjon s az a közönység, melylyel e téren a buzgólkodók találkoztak, lelküzessék.

Az alapszabály-tervezet képesen legközelebb felhívások fognak kibocsátatni minden társulat és körhöz, tagok gyűjtésére. Az alakítandó egyletnek, hogy nemes hivatást birtolte, nem kevesebb mint négy száz tagra van szüksége s nem kételkedünk, hogy a „Katona-kör”, mely sem politikai, sem vallásfelekezeti, sem osztálykülömbéget nem ismer, s mely pusztán oda törekedik, hogy városunk közművelődési érdekei minél szelesebb körben ápolassanak, fejlesztessenek: tagjai közé fogja számítani rövid idő alatt Kecskemét város minden, a közművelődés, városunk szellemi haladásáért iránt érdeklődéssel viseltető tisztességes polgárát.

A kör tagjai működő és pártoló tagok lehetnek; a működő tagok évenként 4 frt, a pártoló tagok 2 frtot fizetnek, a melyért azonban a pártoló tagok sok kedvezményben fognak részesülni.

Ennyit szükségesnek tartottunk már ez alkalommal elmondani; az alapszabályokat legközelebb közzétesszük s ahhoz vagy arra vonatkozó minden észrevételt szívesen vesszünk.

Meghívó. Az Orsz. Középkisk Tanegyesület Kecskeméti Városi Körének t. tagjait és az esetleg érdeklődőket, a Körnek f. évi november hó 5-én, csütörtökön, d. u. 4 órakor az állami főreáliskola tanári szobájában tartandó rendes havi gyűlésére van szerencsém tisztelettel meghívni.

nagyobb veszteségünknek, a mikor a halál leszakítja keblünköről szeretteinket; soha többé nem öleljük őket itt ez életben magunkhoz. Aztán eljön az idő, mikor mi is oda vágódunk közejük, lerázza az élet terhét, csendesen nyugodni. És jól esik tudnunk, hogy „él még a sir fölött is egy remény” — a foltmadás reménye. Talán azért is kerestük fel őket legalább egyszer egy évben, hogy hozzá szokjunk a meghalás gondolatához és megvigasztalódjunk a foltmadás reményében...

De hát föl fog-e támadni minden, a mi kihalt?... Hány élő ember hordoz rideg keblében halottakat!... Szíve tündérekert volt valamikor, most sötét sirdalt, melyben mélyen eltemetve nyugoznak halottai: az öröm, a vágy, a remény — még az édes emlékezet is, és fölötünk lebeg a lemondó gondolat: „soha többé!...” Behatol-e majd ebbe a sötét sirdaltba is a foltmadásnak életre keltő sugára?...
* * *

Hány embert láttam én már kihalt szívvel a sírok közt járni-keelni!... Mert az élet maga öröm, de lépten-nyomon kisíri egy rémes árny: az emberi sors. Azért mondja oly szépen a Karthausi írójá, hogy „mikor édenét elvevél, akkor hallát ad Isten emberének, s ki tudja, nem pótlékul adta-e ezt?”
Nyugodjatok az anyaföld keblében, kedves halottak, békén. Ti rajtokatq nines már hatalma az emberi sorsnak; álmatokatq nem zavarja semmi sem. Mi tovább folytatjuk küzdelmeinket; elveszszük a sorsotl, a mit nyujt, az örömet és a fájdalomt egyaránt. Az élet ceflokot tűz élénk, s nekünk e ezélok elérésében kell fáradsunk, mert emberek vagyunk. Gondolatainkat, érzelme-

Napirend: 1. Hanusz István főreálisk. tanár előterjesztése „A népek ábecéjeje és a gyermeknyelv”-ről.

2. A Kör ügyrendjének megvitatása. 3. Esetleges indítványok.

Kecskeméten, 1885. évi október hó 30-án. Dr. Szobathy István, a Kör e. i. elnöke.

A Felolvasó-társaság, miután már a „Katona-kör” nov. 11-ikeze meg nem alakulhat, f. hó 26-án elhatározta, hogy november 11-ét mint a mult, úgy ez évben is meg fogja ünnepelni.

A felolvasó-társaság kivonul ünnepélyesen Katona szobrához s ott a társaság nevében Dr. Horváth Ádám jogtanár mond egy alkalmi beszédet s a szoborra koszorút helyez. A dalárda fel lesz kérve az alkalommal is a közreműködésre. A közönség az ünnepélyről még hírlapok s falragaszok útján értesítve lesz.

SZÍNHÁZ.

Szombaton, október 24-én, jó közép-számú közönség előtt Csiky G. „Anna” cz. dramoletije és „A kölcsönkért feleség” két felvonásos józú francia vígjáték került színpadra. Az elsöben föleg a nők: Szigetiné (Anna) és Borsodiné (Janka) tüntek ki átgondolt, szép játékkal. Hevesi is derekasan ábrázolta a nagyböcsit. A második darab mind végig derült kedvben tartotta a közönséget, a mi a darabon kívül a szereplök érdeme, kik a francia vígjátéknak megfelelő könnyedséggel mozogtak szerepeikben, különösen Tolnainé, Jáni, Szigeti és Csizsér, ki egy kissé tán kelletlenül is mozgékonyabb volt. A ságó pedig legyen — csak ságó!

Vasárnap, október 25-én, Gerö Károly „Vadgalamb” cz. népszínművét adták zsúfolt ház előtt, a mi a vasárnapnak, meg az előleges reklamnak tulajdonítható. A darab, mely szinpadunkon most lett először bemutatva, az újabb népszínműirodalom terméke. A kritika — bár éppen főalakját elhibáztattnak mondja — általában sok elismeréssel szözlött róla; dicsérette keseretlen magyaros nyelvért, ügyes szerkezetért és gazdag komikumát a mellékes alakokat. Mi megvalljuk, hogy hire után sokkal többet vártunk a darabtól; mert a mellett, hogy főalakjában, a „vadgalamb”-nak nevezett pásztorleányban, sok a lélektani hiba, tapasztalható bizé a lélektani fogatkozás a színmű más alakjaiban is, Mihály gazdában éppen úgy, mint Meskö Julisban. Nyelvezete magyaros ugyan, de keresetlennek nem mondható; meglátszik azon itt, hogy úgy csinálták. Aztán meséje sem valami különös, bár meglehetősen bonyolult; cselekvénye vontatott, jelenetzése nehézkes, helyzetei nem mindig természetesek. Mellék-alakjai igaz, hogy mulattatók (sokszor nagyon is azok!), de némelyikről nem tudjuk, hogy mire való. Van a darabban egy csomó érzélgés, tétlen keseregés, mintha a mi népünk másképp nem is lehetne szinpadra vinni, mint csak ábrándos szeretkezéssel és romantikus érzélgéssel. A mi pedig a komikus dolgokat illeti, hát a közönségnek az a része, mely teljes illuzióval nézi a darabot, bizon középszerűl vesz mindent, az idealizált durvaságok meg még gyönyörködik is. És melyik színszét ne esábitana — föleg vidéken — a telt karzat méltánylása egy kis

túlzásra? A vasárnapi előadáson ilyenben is volt módunk gyönyörködni. Különben a szereplök iparkodtak betölteni helyöket, bár helylyel-közzele bágyadtan ment a dolog. Riczát, a vadgalambot, Csizsér Kálmánné adta, ki ez alkalommal lépett föl először. Játéka megnyerő, éneke kellemes; a friss dalokban azonban több elevenségre van szükség. Tolnainának (Meskö Julis) biztos játékról és énekekröl elismeröleg szözlünk. Hevesi jó Galand Mihály volt, szépen is énekelte, Szigeti pedig Dicsö Albert szerepében mutatott ügyes komikai alakítást. A többi szerepröl különös mondani valónk nines.

Kedden, 27-én, Oroszi Georgette közreműködésével és Völgyi Gyula első felléptével a „Faiu rossza” adatott. Az előadás általában sikerült; azt azonban sehogyan vesszük jó néven, ha a szereplök Tóth Ede szavait megoldják vagy megváltoztatják. Finom Rózsit a közreműködő csinosan játszotta és szépen, bár egy kissé gyöngén énekelte. Völgyi is jó baktér volt és dicséretére válik, hogy alakítása nem volt annyira erős, mint a maskja. A darabnak kis közönsége volt.

Csütörtökön, okt. 29-én, „Az arany ember” nagy hire és Jókai nevének a várása akkora közönséget vonzott a színházba, hogy annak minden zuga megtelt. A darabról szükségesiten külön szözlünk; ismeretes a hire után is, meg a regényből is eléggé, és bár igen észrevehető rajta, hogy nem drámának készült eredetileg, éppen „Az arany ember” is egyik fényes bizonyítéka annak a hatalmas költői géniusznak, mely diadalmasodik az esztétika szigorán. A Jókai olvasója vagy hallgatója nem ura önmagának; elragadja a ragyogó fantázia, elbájolja a gazdag költői nyelv. És színesített méltánylat érdemlőleg hangoztatták ezt a szép nyelvet. Az előadás általában jó volt. „Az arany ember”-t Csizsér mindvégig szépen átgondolt alkalmassal játszotta. Borsodiné Timétt a töle megszokott vonzó modorban, Athátiát Szigetiné megkapó drámai erővel ábrázolta, Tolnai Juliska pedig a „kis Noémi” elevenséget és naiv érzületét kellő hűséggel mutta be figyelmes játékkal. Lévai Krisztyán Tódora élénk színezéssel mutatta be, Tihanyi Kadissát elég komolysággal, Szigeti Brázovicsot ismeretes alakító erejével, Zsófiát pedig Lévainé hatásos komikai játékkal tüntette fel. A kisebb szerepek is jó kezekben voltak. A diszlekt közöl elismeréssel szólhatunk a „senki sziget”-ről. A hosszas készülődés okozta, hogy a darabnak éjjel felé lett vége.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A f. hó 29-én megtartott törvényhatósági közgyűlés Lestár Péter indítványára Tisza Kálmán miniszterelnököt tíz éves jubileuma alkalmából feliraltag üdvözölni határozta, mely üdvözölő felirat egy öt tagú küldöttség által lesz kézbesítendő. Ugyanezen közgyűlés az úteuai világlátást s a városi előfogokat házi kezelésbe vonni határozta.

— A róm. kath. egyház új orgonája miután a kiállítási f. évi november hó 4-én bezáródik, készítője Ország Sándor által leszállítatik. Az orgona elhelyezésére szolgáló karzat kibővítési munkálatai folyamatosan vannak, s így nagyon valószínű, hogy az új orgona a plebánia templomban a karácsonyi ünnepek alkalmával meg fog szöllalni.

inket, tettenként mind magának követeli az élet. De azért ti nem vagyok elfeledve; ez a nap emlékeiteknek van szentelve...

A hantokon száz meg száz gyertyaláng, Merve, miként hosszú nyugalmatok; Bennök ragyog az álmódó remény... Nyugodjatok — nyugodjatok! *Calamus.*

A színházból.

— Jardinette. — Nem a tudós kritikás pápaszeme, csak a csevegő tárczairó monoklija van szememen. Fél-szemem nézem a szinpadot, és lesz az oka, ha legelőször árnyoldalai tünnek szemembe; pedig ha mindkét szememmel tekintenek oda, bizonyosan meglátán a dicsérni valót is. Legjobbban mutatja különben tárczám irányát — „Jardinette” szó, melylyel czikkem műfaját — belátom, kissé merészen — elkereszteltem. Vigyintok a színészekre és a színésznökre, áttekintem a közönséget, bujkiátok a koulisszák mögött, sétálok a foyerben, letiporatom lábujjhegyeimet a karzaton, eszem a cukrászdában, iszom Pápainál s benézek a ságólyukba... mindezt azért, hogy találjak „Jardinette”-mhez való tárgyat az önöknek t. olvasóim fel-szolgáljam.

Fogok is édes cukkerlival kedveskedni, de kijut a Rochefortból is, a mi csipös egy sajt; ja, de „Jardinette”-hez tartozik.

Mielött czikkemhez fognék, igazolásul szükségesnek látalom kijelenteni, hogy miért irtam saját nevem alatt, holott eddigi tárczaimat Pankratius névvel bocsátottam közre. Meg fogok emlékezni itt-ott a közönségröl is, ha a fálnév alatt írnek, t. olvasóim méltán nehezhelhetének a szerkesztésre, hogy

ha valami olyast fogok írni, a mi nem áll úgy egészen, azt hívén, hogy egy helybeli írta. De én tölem elnézhetik, mert én úgy vagyok itt Kecskeméten, mint a vidéki ember, ki elmegy a képviselőházba s ott magyaráztatja magának a képviselőket addig addig, míg a feje elkábul, zavart lesz s bizonyosan Csánády bácsit nézi — miniszterelnöknek; az antiszemita fejének — Wahrmann gondolja s a diszruhás természetlágórol meg van gyöződve, hogy a — házelölke...

Másrészt, bármily tréfás alapszine legyen is ez apróság, kell olykor egy-egy komoly megjegyzést közzécsátanom a társulatra, ezt pedig szeretem nyílt sakkal végezni, miként a valódi férfi, ki az igazságot mindig szemébe mondja az embernek.

Olvasssák át kérem a színi jelentést s kédezzék meg az igazgatótól, hol vannak: Tarján E. Fúrediné, Rákóczy Anna, Némethy Lilla, Szathmári Károly, Németh János stb. stb., kik az előleges színi jelentésben, mint működő tagok hirdetve voltak? Mivel kárpótolja az igazgató — tesszem M... urat, ki csakis Némethi Lilla kedvéért bérelt? Vagy özevgyasszony szomszédomat, ki beugrott a a bérletbe, mert Némethy a tenoristát vágyott hallani? Nem helyesleljük az eljárást; a mily élelmes a művezető, — de ez már több is az élelmességnél — ha átrándulnak Nagy-Körösré, azoknak — fogadok — ezt írja ki a jelentésre, hogy operette énekesnők... Turóli Emma.

Távol van tölem a gondolat, evel azt mondani, mintha mi tán sokat vesszettünk volna azokkal. Itt van mindjárt a kis Tolnainé, a kinek eszicseregésben nem gyönyörködhetének, ha eljött volna Fúrediné. Kellemmel, ügyesen futkos a szinpadon; szere-

— **A ref. egyház költségvetése** s vagyoni viszonyaira vonatkozó vizsgálat megkezdésére — különösen az állam által adandó subventió érdekében — a superintendencia küldöttéi f. évi november 2-án érkeznek városunkba.

— **De Pretis** osztr. földmiv. miniszteri tanácsos azon alkalomból, hogy neki egy kis gyümölcscollektívát küldött Kiss Lajos műkertész, hozzá a következő tartalmú levelet intézte: „Tekintetes úr! Folyó hó 6-iki becses sorai mellett sziveskedtem részemre a kecskeméti gyümölcsterméséből egy mintagyűjteményt szállítani. Midőn ezen szives barátságát önzte köszönetet mondok, értesítem egyidejűleg, hogy az ön által küldött gyümölcsből, továbbá szőlőből, végre Magyarországon és alsó Ausztriában mivelés alá vett amerikai eredetű szőlőfélékből egy kis kiállítás rendeztem. Az ön által küldött gyümölcs, mindazok részéről, a kik ezt a kis kiállítást megtekintették, a legnagyobb dicséretben és a legteljesebb elismerésben részesült. Köszönetemnek ismételt kifejezést adva, vagyok a Tekintetes úrnak alázatos szolgálója Pretis”.

— **A korcsolyázók egylete** a tervezett tombolastélyt nem tartja meg. Miután a Kaszinó helyiségeit az egylettől megtagadta, helyesebb is a telen, ha a korcsolyázóknak nagyon kedvez az idő, akkor úgy rögtönözve tartani valami mulatságot.

— **Hornyk arczképét** olajfestményben a város, a legutóbb tartott közgyűlési határozata értelmében, megrendeli, mely azután a közgyűlési termet fogja díszíteni. Bizon egy kevesek városunk kimagasló egyéné, hogy azok, kik országos nevet és elismerést szerettek tudomány munkálkodásuk által ha valahol, úgy itt Kecskeméten megérdemlik, hogy emlékü maradvánnyá tétessék.

— **Előléptetés.** Hudacsek Ferenc és Gallovics T. molnári ezredbeli hadnagyok az ősi előléptetéseik alkalmával főhadnagyká nevezettek ki.

— **Itthon a Bandi!** Már t. i. az első muzsikusbanda jóhírnevű primása bandájával együtt, mely az egész nyár folyamán az országos kiállításon a debreczeni csárdában játszott. Folyó hó 29-én mutatta meg magát a „Beretvás”-féle szállóban, s bizon jól esett már egyszer újra hallani egy kis jó magyar zenét. Zenekara meg van erősödve, csak aztán megint szét ne zúljának!

— **A sorsjegyek vásárlására** alakult társaság legutóbb tartott gyűlésén kimondotta, hogy még öt évre újra alakul és pedig akként, hogy ezután minden tag még 12 frtot lesz köteles fizetni évenként, a melyből szintén sorsjegyek vásárlandók. Az erre vonatkozó felhívás és kötelezettségi ív szeptember 2-án Tassy Pál és Mádi János bizattak meg, a kik azt a legközelebb közbehozzák. Ha valamennyi érdekelt ez íveket alá nem írja, illetve a kötelezettséget magára nem vállalja, úgy a társaság feloszlik s azok köréből, kik ezen újabb kötelezettséget magukra vállalják, újra alakul. A társulat vagyonaának kezelését Gyenes Gyula volt ziv. elvállalni.

— **A Kaszinó megtagadta** helyiségét a korcsolya-egylettől az általa rendezni tervezett tombola estélyre. Ugy halljuk, hogy ezt a rendezősek élén állók nagyon zokon vették. Mi a magunk részéről is nem tarthatjuk helyesnek a Kaszinó választmányának határozatát, nem, mert a korcsolya-egylet oly érdekes szolgálatban áll, a mely minden egyből eltekintve, a Kaszinó részéről is érdemteljes támogatást. Ha a Kaszinó a saját házában laknék, nem fordulna hozzá és nem fordulhatna helyiségének átadását senki, de az a helyiség, melyben a Kaszinó most elfér, van, a város s bizon a város, hogy a Kaszinó háborítatlanul elférni engedni ezen helyen már évtizedek óta elég olcsó bérűszárazt, számít arra, hogy a Kaszinó egyletét tegyen szolgálatot a helyi társas életnek. Tudjuk, hogy kényelem feloldozással jár, a mikor a Kaszinó helyiségeit átengedi kénytelen, de a társadalmi érdekek előbbre helyezendők a kényelemmel s a köztekinetek előtt meg kellene hajolni a Kaszinónak is annál is inkább, mert hogy kényelemesen elférve van, háborítatlanul, az is éppen köztekineteknek a folyamója. Ha ellenszenvet provokál maga ellen, ez saját érdekei szempontjából is helytelen.

— **A ki nagyon megharagudott.** Borbély György folyó hó 29-én este, Cseh György rézműves kocsijának, mely fűssökkel volt megrakva, a vásári-nagy-útcán kocsival neki ment, felfordította és e miatt annyira megharagudott, hogy Cseh Györgyöt megverte. A verkedőt a kapitányság letartóztatta s 8 napi elzárásra, továbbá 20 frt pénzbüntetésre ítélte.

— **Dohánysempész sorsa.** Gypjas Szabó József dohánysempész, f. hó 28-án este betért Teresi István lisztes-közi lakására, hol Teresi István és János tőle négy kötel dohányt ellopott. Midőn őket ezért felelősségre vonta, félholtra verték és gázolták Szabó József, ki életveszélyes sérüléseket szenvedett, a kórházba szállították. Vádlottak pedig a kapitányság által letartóztattak s ellenük a vizsgálat folyamatba helyeztetik.

— **Jó gyermekek.** Kiss Antal és Mendel Mihály 9 éves fiúk folyó hó 26-án Kiss Antal szülőtől 10 frtot ellopott s abból pisztolyt, tájtipát s élelmi szereket vásároltak, végre beültek egy vásárszéli koresmába mulatni. Itt azonban egy rendőr viselt dolgaira rájövén, őket a kapitánysághoz bekísérte.

— **Lólopások.** Az elmúlt hét folyamán Csorba Menyhért ágasegyházi birtokáról 2 drb. lovat; Dékány Ferenc monostori birtokáról pedig szintén 2 lovat ellopott. A tolvajok nyomoztatnak.

— **Megmárták a kutyak.** Folyó hó 27-én Ballószegben Sinkár János juhász kutyaí Batka Rozália 12 éves leányt megmárták. A vizsgálat folyamatban van. A tolvajok rendőrileg agyonlőttek.

— **A gyűrő-gyógymódszer** (massage) újabb időben legkíválóbb orvosaink által igen jó eredménnyel alkalmaztatik zsurorok, benuások és csúszó bántalmak elhárítására és megszüntetésére s e célra a legjobb hatásúnak nyilvánítják a Drázy-féle sóborszeszt. Erre vonatkozólag Dr. Lőrinczy Ferenc úr, a k. k. orvosok orsz. titkára, tüdő- és szívgyógyász, a következő levelet intézte Brázy Kálmánhoz: „Budapest, 1885. márc. 12. T. Brázy Kálmán nagykereskedő úrnak Budapest. Csúszó (rheumatikus) bántalmaknál, az ezen betegségek következtében gyakran fejlődni szokott szívbakok elhárítása céljából, valamint számos betegségnél, egyéb gyógyhatány mellett igen célszerű az úgynevezett bedörzsölés-kezelés-gyűrő-gyógymód (massage) ezen műveletnél az ön által

készített kitűnő összetételű sóborszeszt minden esetben igen jó eredménnyel szoktam használni, s így azt mindenkinek ajánlhatom”.

Közgyűlési apróságok.

A városi előfogatok házi kezelésébe való vonásáról volt szó. Feláll Szappanos István bizottsági tag s kifogásolja a házi kezelésbe való vonását az előfogatoknak, kifejezve, hogy ő a házi kezelést célszerűségében nem bízik. A többség, dacára ennek, elhatározta a házi kezelést s a városi előfogatok felügyeletére kiküldendő bizottság megválasztására megtették az ajánlatok. Beajánlott Szappanos István is. (O hírtelen feláll s tiltakozik a megválasztás ellen.)

Erre kérdi tőle valaki sebtében: miért?

— Mert nem bízom . . . . .

— „Önmagában sem?” Tableaux.

Egy bizottsági tag a közgyűlés háta megett sokat beleszél a közgyűlési tárgyszorozatba.

— Ejnye, ez az úr — szól türelmetlenkedve egyik közeli szomszédja — ugyancsak kinövi még magát közgyűlési szónokká.

— Nem nyövi biz az ki soha, mert nagyon nyüvi a szót, — válaszol rá maliciósan a barmadik szomszéd.

Irodalom.

Megjelent és szerkesztőségünk beküldött „Népgazdasági Naptár” 1886-ik ált. évre. Szerkesztette Göbocz Károly. A naptári részen kívül elég élénk, változatos s gazdálak, kertészeti, szőlészeti és méhészeti foglalkozásokat érdeklő közleményekkel van ellátva. Ajánljuk olvasóink szíves figyelmébe.

— Előzetesen felhívás a „Harmonia” Zeneműkiadó és Első hazai zongoragyár részvénytársulat által kiadott „Általános zenetörténet” írta id. Ábrányi Kornél, m. kir. orsz. zenekadémiai tanár és „Összhangzattan” írta Benkő Henrik. nemz. zenetani tanár című művekre, melyek a m. kir. orsz. zenekadémia és a nemz. zenében rendez tankönyvvil vannak elfogadva.

— Mintán a „Zenetörténet” és „Összhangzattan”, mint az általános zenekutatás tanágai, régóta szerepelnek hazai tanítéteink tanterveiben, de az előadások vagy egyáltalán tankönyv nélkül, vagy német nyelven írt tankönyvek alapján lezokódtak, a zenekutatás magyarosodásának és művelésének nagy szolgálat tette.

— „Általános zenetörténet” 20 nyomtatott ívre fog terjedni, 72 különféle rajzzal és hangjegypéldával. A zenetörténetnek anyagát annak eredetétől egés napjainkig felöleli. Az „Összhangzattan” körülbelül 15 nyomtatott ívre fog terjedni, számos a szöveg közé nyomott hangjegypéldával.

Ezen művek f. évi december hó 10-én fognak megjelenni.

Ezen művek bolti ára megjelenésük után: „Általános zenetörténet” 5 frt, „Összhangzattan” 3 frt.

Az igen tisztelt előfizetők, kik előre beklidik az előfizetési összeget, a következő kedvezményekben részesülnek:

Azok számára, kik e műveket egyenkint különkülön megrendelik, az „Általános zenetörténet” 4 frt, „Összhangzattan” 2 frt.

Azok, a kik mind a két munkát egyszerre megrendelik s a pénzt postátvány útján („Harmonia” részvénytársulat Budapest, váci-útcza 4. sz.) előre beklidik, a két munkát együttvéve 5 forintért megkapják.

Valaki a hátam mögött annyira megirigyelte férjét, hogy e rossz német szójtéket rögtönözte:

Ich mecht sein wegn' Frau Hakker
Hundert Jahr auch, sein . . . Holzhakker.

— Kovács Pál jogakadémiai tanár csak úgy mosolyog a zártszéken, nevet a bajusza alatt, ha tapsol a közönség egy énekesnőnek . . . gondolja magában, nektek jó így is; jha! nem mondhat mindenki művésznő — feleségének.

Szép látvány volt, midőn egy páholyban összejöttek Molnár Mariska, Domján Ilka, Seless Aranka kisasszonyok . . . emlékeztetett az almahistóriájára; egy ismerősöm át is adta volna egyiknek közülök, de én kértem, hogy tartsuk fel annak, kit nem hoznak el mindég a második balpáholyba, akkor is gouvernante-al . . . Kérdézősködésimre azt felelte valaki lakonice: az első bájosan cseveg éselragadón szaval; a második — szép; a harmadik az égbé ragad, ha — tánczol vele.

— Menjünk ki a folyosóra egy kis friss levegőt szívní. Csoportosulást veszünk észre, melyből kiválik egy magas termet, ki meséli Haba János tanár úrnak egy bonmotját. Nem közlöm, mert úgyis kihagyná a szedőgyerek.

Egy másik sarokban több tanuló az idei Píkans Naptárról beszél . . . jobban tudják a sok életet, mint a lezékelt, egy-kettő megütö fülemet: Férfi szól: „Kisasszony! űnt az Isten eskies nekem teremtette”. Oh, nemcsak önék — feleli a nő vissza. — Vagy: „Szervesz Lizike! Hallom, hogy kérő akadt”. „Képzeld csak: három és én nem mehetek csupán egyhez”.
Pongrácz Elemér.

Az előf. pénz „Harmonia” zeneműkereskedés (Budapest, váci-útcza 3.) küldendő.

Felhívás a „Vasárnap” pártolására!
Isten hogyeimélből s kelész-és hitrokon társaink támogatásával hatodik esztendője lép a „Vasárnap”.

Midőn ezeltől öt esztendővel megindítottuk a „Vasárnap”-ot, azon remény táplált, hogy Istennek tetsző, hitrokonokára néve pedig hasznos dolgot csinálunk, midőn önké ártól oly lapot adunk népket kezébe, mely vallást gyarapító, erkölcsnemesítő olvasmányokat tartalmaz, s Isten háza s az egyház iránti lángoló buzgósgó nem háza kiálndi magyar népket keblébe.

Öt esztendőn át e célt szolgáltuk. Isten segédével kezűnk meg a hatodik évet is; kényen azokat, kik belátják szükségét annak, hogy a sok mindenféle s a vallásos erkölcsi érzelmre néve káros hatást olvasmányok közt, magyar népket, vallásos erkölcsi olvasmányok által lélekben gyarapítsassék, hogy „Vasárnap”-unkat terjeszteni s nekünk a templomi szövekt után a családban az Úr templomának felépítésében segédüket nyujtani gyekeskedjenek.

Öt esztendőn nyugodjék hazánkban, egyházonkon s mindazokon, kik a lélek kenyerét nem engedik porba ejteni, s kik a Krisztus evangéliomban, szent vallásunk igéiben bírnak az égi vezért, keresik lelki boldogságát.

A „Vasárnap” évi előfizetése 2 frt. Az előfizetést Kecskemétre kérjük küldeni.

Kecskemét, október, 1885.
Czelder Márton, a „Vasárnap” szerkesztője s kiadója.

Megható jelenet.

(Hornyk János életéből.)

Ez év augusztusában vöm s lányommal a kecskeméti rokonok látogatására utazva, Hornyk József tanár beteg nagybátyjához Hornyk Jánoshoz — ki vöm nagybátyja is volt — kalauzolt.

Megvallom — ismerve az agg rokon súlyos betegségét, de tudva azt is, hogy egy nagy tudós küszöbél lépem át — meghatva léptem be hozzá illő bejelentés után, kit egy tábori ágyon fekvő pillantottam meg! Már e jelenet is megható volt, minthogy a nyugvóban, egy előhalottal láttam.

Az ifjúságot böcsőtám előre, kik mély tisztelettel járultak az agg nagy beteghez, alabastrom kezét ajkaihoz emelve. Később én is az előtérbe léptem, tisztelettel üdvözölés az nagyérdemű férfit, ki üdvözlésem után így szólt:

„Hitte volna-e édes barátom, hogy mi így találkozzunk viszont, ön még kellő egészségnek örövend, míg én még megérem a halálnak, az enyészetnek?”

Nem tudtam e szavaira mit mondani, de átfutotta elmém a multat s úgy találtam, hogy ezeltől mintegy két évtizeddel az elhunyt testvérénél esztelintük együtt, melyre az égtől különös emlékezőtetséggel megáldott férfiu visszaemlékezett, melyet már én rég elfeledtem s csak ő hozta vissza emlékembe.

Majd a gattajai tanító Hornyk Ferenc unokaöcséséhez fordult, s kérdézősködött honaképteről s egyszersemind kérdező tőle: vajjon tudja-e Gattaja község eredetét?

Az öcsés „nem tudom”-mal válaszolt; mire az öreg Hornyk elbeszélte, hogy Mária Terézia uralkodása alatt élt az alvidéken egy gazdag marhahajtsár Gorove nevű, ki arra a gondolatra jött, hogy a háborút folytató uralkodónó hadtestének egy nagy csapat marhát hajvont ajándékba, melyet az uralkodónó szivesen fogadott, és Gorove magyar nemességgel és a Gattaja vidéki földrészsel ajándékozta meg, ki is ekkor telepítette Gattaját.

Az unokaöcsés kijelenté, hogy ezt még nem tudta.

Ezen történelmi rövid elbeszélés után, az öreg úr még a rokonság hogylétéről tudakozódott, de miután azt láttuk, hogy a beszéd is nehezebb esik, távozásra készültünk. Ekkor a beteg rokont látogató új házaspár Hornyk Károly és Sohlya Jolán ismét kézőskölására mentek az agg nagybátyjához, amikor is egy igazán megható jelenet folyt le az agg tudós s a fiatal házaspár között. Áldásra emelve kezeit körülbelől e szavakat rebegte:

„Ti az élet legszebb fiatal korát élitek, nekéd Károly nincs atyád, én mint agg és beteg közlegek a sirhoz és enyészethez! A családban mint legidősebb és így patriarcha, megáldlak a mindenható Isten nevében, hogy legyetek boldogok egy hosszú életlen keresztül! . . . csak arra kérék, hogy olykor emlékeztetek meg rólam a sirban nyugvórol és oly szeretettel viseltesetek emlékem iránt, miképen én szeretlek titeket . . . Isten veletek!”

Egyetlen szem sem maradt szárazon e megható szavakra, mely után még akkor is némák maradtunk, midőn már jó távol valánk az érdemes férfiu lakától.

Ma már nincs az élők között Kecskemét városának e méltó büszkesége, de meg vagyok arról győződve, hogy e minden nemes és jóért lelkesedő tudós város ez érdemes fiárol nem fog megfeledkezni s mert önmagát tiszteli meg, midőn neki emlékekkel áldozik.
Legyen könnyű a föld porai fölött!
Sohlya Antal.

ÜZLET.

Piaci árjegyzék.

Tiszta búza métermázsánként . . .	7.20	król 7.50 krig.
Kétszer . . .	6.20	6.80
Rozs . . .	5.70	5.75
Árpa . . .	5.40	5.80
Zab . . .	6.10	6.20
Tengeri kecskeméti mm. . .	—	—
csöves . . .	2.40	2.45
Tengeri bánáti . . .	5.70	5.80
Köles . . .	5.20	5.40
Szalonna . . .	50.—	52.—
Krumpli . . .	1.60	2.—
Széna . . .	3.—	3.20
Szalma . . .	1.20	1.30

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertéshizláló és köleselőlegelő részvénytársulatnak.

Budapest-Kébbánya, október 30.

Heti állagdrák: magyar vál. árú 260—320 kg. nehez 44 1/2—45 kr., 180—240 kg. nehez 45 1/2—47 1/2 kr.; óreg 300 kg. nehez 43—44 kr.; vidéki sertés 40—43 kr. Trausitóban: szerbiai 42—44 kr.

Életség drák: Kukorica 5,85 kr. Árpa — kr.

Helyi állomány: okt. 23. maradt 86,636 db.

Felhajtás: alvidékről kövér . . . 1541 db.
 . . . sovány . . . 256 „
 Szerbiából . . . 1456 „
 M. államvasúttal kövér 3478 „
 . . . sovány 234 „
 Vidéki . . . 198 „

7,163 „
 98,799 db.

Elhajtás:

Felvidékre	170 db.
Bécsbe (m. h. 790 db.)	2132 „
Csehországba	860 „
Bodenbach	3259 „
Rutkán át	1324 „
Oderbergen át	488 „
Délnémetországba	108 „
Budapesti fogyasztás	2026 „
Külfelki	200 „
Magyar államvaspályán 71	10,638 „
Marad állomány:	83,161 db.

Vasúti menetrend.

Budapest és Bécs irányában:

Gyorsvonat hajnalban	4 óra 18 perc.
Személyvonat hajnalban	5 „ 13 „
délután	5 „ 9 „
Omniabusvonat reggel	8 „ 34 „

Féligyázás és Szeged irányában:

Gyorsvonat éjjel	12 óra 41 perc.
Személyvonat reggel	10 „ 42 „
este	9 „ 52 „
Omniabusvonat este	7 „ 28 „

Felélős szerkesztő: Dr. TASSY PÁL.

Eddig még fölül nem mulva.

MAAGER W.-féle
 cs. kir. szabadalmazott valódi, tisztított

CSUKAMÁJ-OLAJ
 MAAGER WILHELM-től BÉCS-ben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlt és rendelt mint a legtisztább, legjobb, legermesztetesebb és elismert hathatós szer mell- és tüdőbajok ellen úgy görvély, hályog, daganat, bőrküteg, mirigybetegségek, gyengések stb. ellen I frtos palaczkokban a gyári raktárban Bécs, III. ker., Heumarkt 3., úgyszintén osztrák-magyar birodalom

valamennyi gyógyszerész- és fűszerkereskedéseiben.

Valódi minőségben kapható Kecskeméten: **Molnár J., Katona Zs. és Machleid A.** gyógyszerész uraknál. 203 (12-1)

Dr. Mikolasch Kár.-féle
 China-bor. Legjobb szer gyomoréngesség, hideglelés, betegségek utáni elerőtlenedésnél.
Ára egy üveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolasch Kár.-féle
 China-vas-bor. Kétféle elismert szer oly betegségek ellen, melyek vérszegénység, vagy rozsz vértől erednek.
Ára egy üveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolasch Kár.-féle
 Pepsin-bor. Kétféle elismert szer a rozsz emésztés, lassú gyomorműködés és az arra alapuló betegségeknek.
Ára egy üveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolasch Kár.-féle
 Pepton-bor. Legbiztosabb szer a szervek a gyomornak működése nélkül bőven táplálni.
Ára egy üveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Mikolasch Kár.-féle
 Rhabarbara-bor. Legjobb szer gyomor-, bélhurut- és más betegségeknek.
Ára egy üveggel 1 frt 50 kr.

Főraktár osztrák-magyar birodalom részére (Gallicia- és Bukovinával egyitt):
MAAGER WILHELM-nél BÉCS, III. Heumarkt 3.

Teke- és tekeasztalgyár
KNILL KÁROLY
 BÉCS, IX., ROSSAU, ROTHE LÖWENGASSE Nr. 5-7.

Alapítottatott 1807.
 Ajánlja különösen az általa újonnan feltalált **Mantinelletet**, melyek „Excelsior-Banden“ név alatt ismeretesek, legfinomabb angol kauscsukból.

Ezek jóság és tartósság tekintetében minden más Mantinelt sokban felülmulnak s tekeasztalunként bizonyára csodálatos olcsó árért, csak 45 frtért kaphatók. Cs. k. kizár. szabadalm. patenttekeimét, melyek az elefantosont-tekékkel minden tekintetben felérnek, egy évi kezesség mellett ajánlom következő árakon: 60—62 mm. 5 frt, 63—66 mm. 6 frt, 67—72 mm. 6 frt 50 kr. dbonként. Tekeasztalok árjegyzéke és rajza ingyen és bérmentve. 195 (20-6)

CSALHATATLAN.

Roborantium (Haj és szakált növesztőszert) egy tudományos alapra és sok eredményre tettett szer a kopasság, hajkiválás, korpaképződés és szájkülés ellen. Egyetlen, tényleg eredményeket felmutató szakálnövesztő- és erősítőszert. Üdítő és élesztő tulajdonságait a „Roborantium“, továbbá megbízható szer enkléző gyengesség és fejfájás ellen. Egy eredeti üveg ára 1 frt 50 kr., próbá-üveg 1 frt.

Kosmeticum (hajerősítő olaj) finom és utánozhatatlan, a haját simulékonyná és hullámosá teszi. Eredeti üveg ára 1 forint 50 kr. Próbá-üveg 1 frt.

Eau de Hébé keleti szépitőszert, eredményez gyöngéd, fehér és testi frissé- séget, eltávolít szeplőt és májfoltokat. Ára 85 kr.

Bouquet du Serail de Grolich szépségjavító 60 kr.

Morvai kárpát-szájvíz 20 krajczár.

Grolich-féle haj- és szakálfestőszert (hajfjító tej), hajszin nélkül, hanem szürke hajnak eredeti szinét adja vissza, 2 frt.

Grolich-féle Poudre dépilatoire hajeltávolítószert, 70 kr.

Grolich-féle korpavíz eltávolít gyorsan és biztosan hajkorpát, 1 frt.

Grolich-féle májusvirágkenőcs legfinomabb hajkenőcs a haj ápolására, 1 frt.

Grolich-féle Flóra-hajpor fehér és rózsaszin legfinomabb hűlgyppor, 50 kr.

Grolich-féle Flóra-rózsa arcfestő ajkák és arcfestőre, 50 kr.

Minden orvosok felügyelete alatt készítve.

Használati utasítások, köszönőlevelek és nyilatkozatok minden cikkhez mellékelvők. Gyár és közp. raktár Grolich J. Brünben Stadthofplatz.

Orvosok elismerik a Grolich-féle készítmények hasznosságát, tartós vásárlás által, így ir a t. k. Blümel Alajos úr, gyakorló orvos Szt.-Péterváron ápril 25. 1885. „Kérem postautánvét mellett nekem 8 üveg Roborantium és 3 üveg cosmeticumot megfelelő engedmény mellett, mint több éves vevőjének, küldeni“ Tisztelettel Blümel, gyakorló orvos.

Főraktár Kecskemét és vidékére egyedül **Molnár János gyógyszerészénél.**

Budapest: Neruda Nándor, hatvani-útca 10., továbbá kapható minden nagyobb gyógytárban és kereskedésben, hol erre vonatkozó falragaszok a kirakathat láthatók.

Határozottan a Grolich-féle készítmények kéréndők, minthogy csakis ezekért vállaltatik teljes szavatosság. 144 (52-8)

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert, jó hírűnek örvendő s több oldalilag kitértett sósborszesz készítményem — kelendő- gőndül fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czinnyjeimet módo- sítom s arra kék nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl:
 csúszos szagatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szeméngesség, bennlások, zsongorok stb. ellen; de különösen a bedörzsölés-kenő-gyűró-gyógymódnál, (massage) igen jó hatásúnak bizonyult. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fognak fényt elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tisztá, szagtalan izt nyer a szesz elpárologása után, valamint ajánlatos e szer fej- mosásra is a hajidegek erősítésére, a fejkorpa-kép- ződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Brázy Kálmán.
 Budapest, IV. kerület, Muzeum-körút 23. sz.

KAPHATÓ:
 Kecskeméten: Gyenes S. és fia, Harkay J., Molnár J., Pataky és Nyirády, Bóka Zsigmond, Hacker Antal, Reiner Ignác, Feuer Jakab, Witz Gusztáv, Dávid Bertalan, Machleid Alajos, ifj. Bodócs István, Katona Zsigmond, Kéry Menyhért.
 Szabadszállásán: Adamovics M., Gansl A., Spitzer F.
 Czegléden: Donovitz F., Gombos F. Fia, Fabianek Vilmos, Farkas József, Türi László, Stáger József, Csörgői Béla.
 Kunszentmiklóson: Tolnay A. 200 (3-2)

Alulirt mindennemű értékpa- pi- rok vételét és eladását, szelvények beváltását, valamint tőzsdei meg- bizások foganatosítását gyors és megbízható módon jutányosan eszközöl

BRACHFELD VILMOS,
 a triesti ált. biztosító-társulat főügynöke.

Lakik: n.-kőrösi-útca 17. sz.

201 (3-2)

Ház-eladás.

Dr. Tassy Pál VII. t. Katona József-útea 35. szám alatti **háza egészben** vagy **két részre osztottan** igen kedvező feltételek mellett eladó. Az egyik rész áll két útezi és két udvari szobából, háló fülkével, új kétszárnyú ajtó, új ablakok és padozattal, továbbá egy konyha, éléskamra és egy nagy tágas pincéből. A másik rész áll: egy konyha, két szoba, két kamra, két istálló és tágas szinből.

202 (2-2)

HIRDET M É N Y .

Kecskemét sz. kir. város tulajdonához tartozó anya-Tisza folyóban gyakorolható halászat haszonbérlete a folyó 1885. évi december hó 31-ik napján lejárván, annak a jövő 1886-ik évi január 1-ső napjától számítva 3 évre haszonbérbeadása megrendelgetett, s az árverés megtartására f. évi november hó 3-ik napjának reggeli 9 órája a gazdaszati hivatalba ki- tüzetett, mely határidőre haszonbérteni kívánók 50 frt bánatpénzzel ellátva annak megem- litésével hivatnak meg, hogy az árverés megkezdése előtt kellő bánatpénzzel ellátott zárt- ajánlatok is elfogadtatnak és hogy a kitzűött határidőig az árverési feltételek a gazdaszati hivatalban megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1885. október 22-én.

A gazdaszati osztály.